

havde skønnet rigtigt, men hævdede derimod, at man havde skønnet rigeligt. Men man har kun skønnet rigtigt, naar man har skønnet rigeligt; har man ikke skønnet rigeligt, har man heller ikke skønnet rigtigt, og derfor forekommer det mig, at det ærede Medlems og min Opfattelse falder nøje sammen paa dette Punkt.

Det ærede Medlem synes at mene, at en hel Del Mennesker vil vægre sig ved at modtage den Fordel, som Benyttelsen af § 2 vil blive for dem; det ærede Medlem anførte saaledes, at nogle vilde finde Tilskud til elektrisk Lys gennem de kommunale Foranstaltninger ganske urimeligt. Det er muligt, at man vilde finde det urimeligt, men sikkert ikke, fordi man derved fik billigere Lys, men fordi man blev udsat for at betale større Skatter. Ud over dette tror jeg ikke, man vilde finde noget urimeligt deri, naar blot Foranstaltningen kom alle Beboere til gode.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) saavel som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) har, baade da de første Gang havde Ordet og nu sidst, talt om de store Skatter. Jeg maa indrømme, at jeg ikke deler de ærede Medlemmers Betænkelse. Der er een Ting, som jeg synes, man aldrig maa glemme, nemlig at en stor Skat altid er Udtryk for en stor Indkomst, og jeg tror, at de Medlemmer af Samfundet, som betaler disse høje Skatter, selv forstaar, at til at betale stor Skat hører der stor Indkomst, og at man derfor maa glæde sig over at være saaledes stillet, at man er i Stand til at betale høje Skatter. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds brugte et noget drastisk Udtryk, idet han sagde, at man kunde jo nok klippe Faarene, men man skulde ikke trække Skindet af dem. Jeg tror nu ikke, at Udtalelsen er vel anvendt i denne Forbindelse, men i hvert Fald er der sikkert ikke Tale om ved denne Lejlighed at trække Huden af dem, selv om man paalægger dem de Skatter, som nu en Gang er nødvendige for Samfundets Behov.

Jeg vil gerne give min Tilslutning til de Udtalelser, som fremkom fra den højt-ærede Minister, der mente, at det kunde blive nødvendigt at gaa til større Tilskud og i højere og højere Grad at gaa over til at regulere i Henhold til § 2. Jeg tror nemlig, at det for en hel Del af de fattigste Kommuner Vedkommende ikke vil være muligt at fortsætte med de regulerende Foranstaltninger, saaledes at de virkelig bliver tilfredsstillende; det vil

vistnok være ganske umuligt, hvis man ikke i en nær Fremtid gaar over til at reparere Udgifterne paa f. Eks. Amts-repartitionsfonden eller i Henhold til § 2 paa Statskassen. Det er nemlig de daarligt stillede Kommuner, der her bliver overordentlig vanskeligt stillet. Jeg beder ærede Medlemmer betænke, at der er Kommuner, hvor man ikke vil være i Stand til at praktisere Dyrtidshjælpen paa tilstrækkelig Maade, dersom man ikke reparerer Omkostningerne derved paa et større Omraade end den enkelte Kommune. Der er vel Kommuner, som kan klare sig, men der er ogsaa Kommuner, hvor det vil være umuligt, naar man ikke fordeler Omkostningerne paa en større Kreds.

Lewinsky: Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) og det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) udtalte, at jeg ikke havde Ret i den Betragtning, at der blandt de velstillede vist ikke var nogen, der havde følt sig ilde berørt ved at faa Tilskud efter Dyrtidsloven, som den er. Efter min Erfaring indenfor det kommunale Dyrtidsudvalg er der ikke nogen, som har protesteret derimod. Jeg vil snarere sige, at de har ræsonneret som saa: Da vi skal være med til at betale, vil vi ogsaa have det Udbytte, vi kan faa.

Indenrigsministeren (Bode): Maa jeg sige til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh), at selv om Lovforslaget er fremsat, uden at særlige Oplysninger har været til Stede om Forøgelsen af det Beløb, der kan anvendes, og dette saaledes, som jeg har anført, hviler paa et Skøn, er dette ikke et Skøn uden Holdepunkter. Der er et fast Holdepunkt i selve Brændselsprisernes Stigning. Det ærede Medlem dvælede ved Prisniveauet, ved Stigningen i det hele; og han forekom mig at give et mere gunstigt Billede deraf, end Virkeligheden tillader. Men een Ting er i alt Fald sikker, det er, at i denne Vinter er for første Gang Spørgsmaalet om Brændselspriserne blevet af særlig Vigtighed for Husholdningerne. Naar man ved, hvad Koks nu koster i Forhold til tidligere, og hvilke Priser Befolkningen maa betale for Koks, selv efter at Kommunalbestyrelserne har ydet meget betydelige Tilskud dertil, vil man forstaa, at her er sket en saadan Prisstigning for en vigtig Livsfornödenhed, at alene af den Grund vil det være nødvendigt at gøre det Beløb, som kan anvendes, større. Og det Beløb, som er fore-